

نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب- رسان در نوجوانان

The mediating role of interpersonal sensitivity in the relationship between integrative self-knowledge and self-injurious behaviors in adolescents

Vida Shahdadian

PhD student in general psychology, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Dr. Fatemeh Golshani *

Assistant Professor, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

fa_golshan@yahoo.com

Dr. Anita Baghdasarians

Associate Professor, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ویدا شهرداریان

دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

دکتر فاطمه گلشانی (نویسنده مسئول)

استادیار گروه روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

دکتر آنیثا باغداساریانس

دانشیار گروه روانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Abstract

The present study was conducted to determine the mediating role of interpersonal sensitivity in the relationship between integrative self-knowledge and self-injurious behaviors in adolescents. The current descriptive-correlation research was of structural equation modeling type. The statistical population of this research included all students of the second secondary level in Tehran in the second semester of the academic year 2023. 419 people participated in this study using the available method and were administered the Inter Personal Sensitivity Measure (IPSM; Boyce & Parker, 1989), Orbach and Mikulincer Mental Pain Scale (OMMP; Orbach et al., 2003), the Integrative Self-Knowledge Scale (ISKS; Ghorbani et al., 2008) and the Inventory of Statements About Self-Injury (ISAS; Klonsky & Glenn, 2009) responded. Data analysis was done by structural equation modeling method. The results showed that the proposed model is a good fit. The results showed that the direct effect of integrative self-knowledge on self-injurious behaviors was negatively significant; On the other hand, interpersonal sensitivity had a positive direct effect on self-injurious behaviors. Also, the results showed that integrative self-knowledge had a negative direct effect on interpersonal sensitivity ($P < 0.05$). The results of the bootstrap test showed that interpersonal sensitivity had a significant mediating role between integrative self-knowledge and self-injurious behaviors ($P < 0.05$). The results of this study indicate that integrative self-knowledge affects self-injurious behaviors directly and through the mediation of interpersonal sensitivity.

Keywords: Interpersonal Sensitivity, Integrative Self-Knowledge, Self-Injurious Behaviors.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان انجام شد. پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمام دانش آموزان مقطع متوسطه دوم شهر تهران در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بود. ۴۱۹ نفر به روش در دسترس در این مطالعه مشارکت داشتند و به سنجح حساسیت بین فردی (IPSM؛ بایس و پارکر، ۱۹۸۹)، مقیاس خودشناسی انسجامی (ISKS؛ قربانی و همکاران، ۲۰۰۸) و پرسشنامه اظهارات مربوط به خودآسیبی (ISAS؛ کلونسکی و گلن، ۲۰۰۹) پاسخ دادند. تحلیل داده‌ها به روش مدل معادلات ساختاری انجام شد. نتایج نشان داد که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار بود. نتایج نشان داد که اثر مستقیم خودشناسی انسجامی بر رفتارهای خودآسیب‌رسان به‌طور منفی معنادار بود؛ در مقابل حساسیت بین فردی به‌طور مثبت بر رفتارهای خودآسیب‌رسان اثر مستقیم داشت. همچنین نتایج نشان داد که خودشناسی انسجامی به‌طور منفی بر حساسیت بین فردی اثر مستقیم داشت ($P < 0.05$). نتایج آزمون بوت استرپ نشان داد که حساسیت بین فردی بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان به‌طور معنادار نقش میانجی داشت ($P < 0.05$). نتایج این مطالعه دلالت بر این دارد که خودشناسی انسجامی به‌صورت مستقیم و با میانجی‌گری حساسیت بین فردی بر رفتارهای خودآسیب‌رسان اثر دارد.

واژه‌های کلیدی: حساسیت بین فردی، خودشناسی انسجامی، رفتارهای خودآسیب‌رسان.

مقدمه

رفتارهای خودآسیب‌رسان^۱ یک مشکل بهداشتی مهم در بین نوجوانان و جوانان است؛ این رفتار معمولاً به صورت بریدن، سوزاندن، خراشیدن و ضربه زدن به بدن و اغلب به منظور فرار از غم، عصبانیت و حالات شناختی رخ می‌دهد (عباسی قهرمانلو و همکاران، ۲۰۲۴). شیوع رفتارهای خودآسیب‌رسان در مطالعات مختلف به دلیل تعاریف متفاوت رفتارهای خودآسیب‌رسان متفاوت است؛ نتایج یک مطالعه مروری در شش منطقه جغرافیایی (آسیا، استرالیا/نیوزیلند، کانادا، اروپا، بریتانیا، ایالات متحده آمریکا) در طول ۱۹ سال، شیوع رفتارهای خودآسیب‌رسان را از ۱/۵ تا ۵۴/۸ درصد گزارش کرد (مارتین^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). شیوع رفتارهای خودآسیب‌رسان در بین نوجوانان و جوانان ایران به ترتیب ۳۹/۳ و ۱۲/۳ درصد گزارش شده است (عباسی قهرمانلو و همکاران، ۲۰۲۴). خودآزاری نوجوانان یک مسئله بهداشت عمومی مهم است و یک عامل خطر قوی برای اقدام به خودکشی است و با انبوهی از سایر مشکلات سلامت روان در ارتباط است. درک این رفتار برای اقدامات پیشگیری و مداخله بسیار مهم است (میلون^۳ و همکاران، ۲۰۲۴)، بر این اساس پرداختن به این موضوع در نوجوانان و شناسایی عوامل موثر بر آن از اهمیت بالایی برخوردار است.

رفتارهای خودآسیب‌رسان در دوران نوجوانی می‌تواند تحت تاثیر عوامل مختلفی باشد؛ در این زمینه مطالعات پیشین دلالت بر این دارند که رفتارهای خودآسیب‌رسان با سطح پایین خودشناسی ارتباط دارند (چیونگ^۴ و همکاران، ۲۰۲۴؛ شالسایلا^۵ و همکاران، ۲۰۲۳؛ بوکاگو و هولی^۶، ۲۰۲۳). نقش خودشناسی در پیشگیری از رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان حوزه مهمی از تحقیقات است؛ خودشناسی انسجامی^۷ به توانایی فرد برای ادغام تجربیات گذشته، حال و آینده خود به شیوه‌ای منسجم اشاره دارد. تحقیقات نشان داده است که خودشناسی انسجامی می‌تواند به عنوان یک عامل محافظتی در برابر رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان عمل کند (ژو^۸ و همکاران، ۲۰۲۴). افراد با خودشناسی انسجامی بالاتر تمایل دارند در کنترل افکار و احساسات خود انعطاف پذیرتر باشند و بهتر می‌توانند پاسخ‌های خود را به رویدادهای استرس‌زا تنظیم کنند؛ این می‌تواند به جلوگیری از رفتارهای خودآسیب‌رسان تکانشی کمک کند (آفتاب و شمس، ۲۰۲۰). در پژوهشی نشان داده شد که خودشناسی انسجامی با بهزیستی روانشناختی بیشتر، شفقت به خود، ذهن آگاهی و عزت نفس مرتبط است - که همه اینها عوامل محافظتی در برابر آسیب به خود هستند (چیونگ و همکاران، ۲۰۲۴). برعکس، خودشناسی محدود با اضطراب بیشتر، استرس ادراک شده، نشخوار فکری و سرکوب عاطفی - عوامل خطر برای رفتارهای خودآسیب‌رسان مرتبط است (عباسی و همکاران، ۲۰۲۰). خودشناسی یکپارچه به افراد کمک می‌کند تا خودپنداره دقیق‌تر و متعادل‌تری ایجاد کنند، انتقاد از خود و انتظارات غیرواقع‌بینانه‌ای را که می‌توانند به رفتارهای خودآسیب‌رسان کمک کنند، کاهش می‌دهد (فریرا^۹ و همکاران، ۲۰۲۰). نتایج یک پژوهش نشان داد که خودشناسی انسجامی نقش مهمی در پیشگیری از رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان دارد (عباسی راد و همکاران، ۱۴۰۲).

برانگیختگی عاطفی، تکانشگری، دشواری در تجربه هیجان‌ها و تنش‌های بین فردی اغلب طاق‌ت فرسا هستند و بنابراین رفتارهای پرخطر در این سنین غیر معمول نیستند. عملکرد رفتارهای خودآسیب‌رسان با توجه به چالش‌های رشدی دوران نوجوانی در الگوهای نظری مورد بحث قرار گرفته است. عمل آسیب رساندن به بدن ممکن است نشانه‌ای از اختلال رشد یا نقص در ساختار "خود" باشد (پولسکاوی^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۳)؛ بر این اساس مطالعات پیشین نشان داده‌اند که حساسیت بین فردی^{۱۱} و افزایش تحریک‌پذیری از عوامل مهم در افزایش رفتارهای خودآسیب‌رسان است (یو^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۴؛ پولسکاوی و همکاران، ۲۰۲۳؛ کوسنز^{۱۳} و همکاران، ۲۰۱۹). چرا که حساسیت بین فردی در نتیجه ادراکات و انتظارات و باورهای منفی درباره خود و دیگران و الگوی رفتاری بین فردی انعطاف‌ناپذیر رخ

1 self-injurious behaviors
2 Marin
3 Millon
4 Cheung
5 Shalsabila
6 Boccagno & Hooley
7 integrative self-knowledge
8 Zhou
9 Ferreira
10 Polskaya
11 interpersonal sensitivity
12 Yu
13 Cosenza

می‌دهد (یو^۱ و همکاران، ۲۰۲۴). حساسیت بین فردی به دقت در ادارا کات، قضاوت‌ها و پاسخ‌های که افراد نسبت به یکدیگر نشان می‌دهند، اشاره می‌کند. به عبارت دیگر، حساسیت بین فردی توانای فرد برای ارزیابی توانایی‌ها، حالات هیجان و صفات دیگران از محرک‌های غیر کلامی است (توپاللیگیو^۲، ۲۰۲۵).

تحقیقات نشان می‌دهد که خودشناسی یکپارچه می‌تواند نقش مهمی در سلامت روانی و تنظیم هیجانی نوجوانان داشته باشد (حاجی فلاحی و همکاران، ۲۰۲۱). نوجوانانی که سطوح بالاتری از خودشناسی انسجامی دارند، توانایی‌های تنظیم هیجانی بهتری دارند. این به این دلیل است که خودشناسی انسجامی به افراد این امکان را می‌دهد که به جای اجتناب یا سرکوب، احساسات خود را بهتر درک کرده و بپذیرند. این می‌تواند به استراتژی‌های تنظیم هیجان سازگارتر منجر شود (بوساکی^۳ و همکاران، ۲۰۲۲). غلامعلی لواسانی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی نشان دادند افرادی که از خودشناسی انسجامی بالایی برخوردارند به هنگام مواجهه با مشکلات و شکست‌ها، بجای غرق شدن در هیجانات منفی و سرزنش خود و دیگران، با مهربانی با خود و همگانی دانستن آن‌ها به پذیرش آن‌ها، تمرکز بر حل کردن آنها و فراهم کردن شرایط جبران می‌پردازد. نوجوانان با خودشناسی انسجامی بالاتر، بهتر می‌توانند احساسات و تجربیات منفی خود را درک کنند و با آن کنار بیایند که می‌تواند منجر به کاهش حساسیت بین فردی گردد (رضانی و نوری مقدم، ۲۰۲۴؛ قربانی و همکاران، ۲۰۱۴؛ شودا و مک کانیل^۴، ۲۰۲۳). به نظر می‌رسد رابطه بین خودشناسی و حساسیت بین فردی در نوجوانان با توانایی‌های تنظیم هیجان در ارتباط است. نوجوانان با خودشناسی بالاتر، تمایل دارند مهارت‌های تنظیم هیجان بهتری داشته باشند، که به نوبه خود می‌تواند پریشانی روانی و حساسیت بین فردی آن‌ها را کاهش دهد (قربانی و همکاران، ۲۰۱۴). به طور خلاصه، با بررسی مطالعات و مبانی نظری می‌توان بیان نمود که خودشناسی انسجامی به کاهش حساسیت بین فردی کمک می‌کند، که به نوبه خود با کاهش احتمال رفتارهای خودآسیب-رسان مرتبط است. زمانی که نوجوانان فاقد خودشناسی انسجامی باشند، به سبب ناتوانی در تنظیم هیجانات ممکن است حساسیت بین فردی بیشتری را تجربه کنند که منجر به سازوکارهای مقابله‌ای ناسازگار مانند آسیب به خود می‌شود. بنابراین به نظر می‌رسد که می‌توان حساسیت بین فردی را به عنوان یک میانجی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان در نظر گرفت.

نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای آسیب‌رسان به خود به چند دلیل کلیدی مهم است؛ افراد با خودشناسی انسجامی ضعیف ممکن است در تنظیم هیجانات خود مشکل داشته باشند و بیشتر مستعد رفتارهای خودآسیب‌رسان باشند (رضانی و نورمقدم، ۲۰۲۴). بررسی اینکه چگونه حساسیت بین فردی رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان را واسطه‌گری می‌کند، می‌تواند بینش‌هایی را در مورد مکانیسم‌های زیربنایی ارائه دهد؛ زیرا افرادی که درگیر رفتارهای خودآسیب‌رسان می‌شوند، اغلب سطوح بالایی از درد روانی و اختلالات عاطفی را تجربه می‌کنند (ویلیامز^۵ و همکاران، ۲۰۲۱)؛ درک نقش میانجی حساسیت بین فردی می‌تواند به شناسایی اهداف مداخله برای کاهش آسیب به خود کمک کند. به طور خلاصه، بررسی نقش میانجی حساسیت بین فردی می‌تواند بینش‌های ارزشمندی را در مورد مکانیسم‌های زیربنایی رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای آسیب‌رسان به خود ارائه دهد، که برای توسعه مداخلات مؤثر و راهبردهای پیشگیری بسیار مهم است. با توجه به اهمیت این موضوع مطالعه حاضر با هدف تعیین نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان انجام شد.

روش

پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمام دانش آموزان مقطع متوسطه دوم شهر تهران در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بودند. حجم نمونه برای مطالعه حاضر بر اساس فرمول کلاین^۶ (۲۰۲۳) محاسبه شد؛ طبق این فرمول و با توجه به تعداد زیرمقیاس‌ها (۱۵ زیرمقیاس) حداقل حجم نمونه ۳۰۰ نفر می‌باشد؛ اما تا ۴۶۰ نفر نمونه‌گیری به صورت در دسترس انجام شد. برای جمع آوری داده‌ها پس از هماهنگی و کسب مجوز از دانشگاه آزاد اسلامی و سازمان آموزش و پرورش جهت اجرای پرسشنامه‌ها به مدارس مراجعه شد و پرسشنامه‌ها به صورت مداد-کاغذی در اختیار دانش‌آموزان قرار داده

1 Yu

2 Topalalioglu

3 Bosacki

4 Shoda & McConnell

5 Williams

6 Kline

نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب رسان در نوجوانان
The mediating role of interpersonal sensitivity in the relationship between integrative self-knowledge and self-injurious ...

شد؛ بدین ترتیب تمامی افرادی که تمایل داشتند در پاسخ دادن به پرسشنامه همکاری کردند در این مطالعه مشارکت داشتند. رضایت آگاهانه جهت شرکت در پژوهش، عدم مصرف داروهای روانپزشکی، عدم تجربه سوگ و رویدادهای تروماتیک در یک سال اخیر و عدم سابقه طلاق در والدین به عنوان معیارهای ورود به پژوهش در نظر گرفته شد که افراد به صورت خوداظهاری پاسخ دادند؛ عدم تکمیل پرسشنامه‌ها به عنوان معیار خروج از پژوهش لحاظ شد. جهت رعایت اصول اخلاقی در پژوهش، اهداف پژوهش به طور کامل به دانش‌آموزان و مدیران مدارس شرح داده شد، به دانش‌آموزان و مدیران مدارس در مورد رازداری و حفظ حریم خصوصی اطمینان داده شد. همچنین به آن‌ها اطمینان داده شد که شرکت در این پژوهش هیچ‌گونه آسیب جسمانی و روانی به دنبال ندارد. همچنین این مطالعه با کد IR.IAU.CTB.REC.1403.063 در کمیته ملی اخلاق شعبه دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز به ثبت رسیده است. تحلیل داده‌ها در نرم‌افزارهای آماری SPSS نسخه ۲۲ و AMOS نسخه ۲۴ به روش آماری مدل‌یابی معادلات ساختاری به روش حداکثر درست‌نمایی و بوت استرپ انجام شد.

ابزار سنجش

سنجه حساسیت بین فردی (IPSM):^۱ توسط بایس و پارکر^۲ (۱۹۸۹) ساخته و ویژگی‌های روانسنجی آن روی ۲۶۵ شرکت‌کننده در مراکز درمانی مورد ارزیابی قرار گرفت. این ابزار شامل ۳۶ عبارت است و شامل ۵ زیرمقیاس آگاهی بین فردی، نیاز به تأیید، اضطراب جدایی، کمرویی و درون شکننده می‌باشد. این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت چهار درجه از کاملاً مخالفم (نمره ۱) الی کاملاً موافقم (نمره ۴) نمره‌گذاری می‌شود؛ دامنه نمرات بین ۳۶ الی ۱۴۴ است و نمرات بیشتر نشان دهنده حساسیت بین فردی بالاتر است. روایی ملاکی به روش روایی همزمان این ابزار را با زیرمقیاس روان‌رنجوری در سیاهه شخصیت آیزنک^۳ بررسی و ۰/۴۵ گزارش شد. پایایی به روش همسانی درونی با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ روی نمونه‌های فوق، ۰/۸۶ محاسبه شد (بایس و پارکر، ۱۹۸۹). محمدیان و همکاران (۲۰۱۷) روایی سازه به روش روایی واگرایی سنجه حساسیت بین فردی با مقیاس مطلوبیت اجتماعی^۴ را روی ۳۸۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بررسی و همبستگی منفی ۰/۴۷- نشان داد. پایایی به روش همسانی درونی با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ روی نمونه‌های فوق، ۰/۷۳ محاسبه شد. در مطالعه حاضر همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ محاسبه شد.

مقیاس خودشناسی انسجامی (ISKS):^۵ مقیاس خودشناسی انسجامی توسط قربانی و همکاران (۲۰۰۸) طراحی و اعتباریابی شده است، این پرسشنامه شامل ۱۲ گویه بسته پاسخ بر اساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم (۱) الی کاملاً موافقم (۵) می‌باشد. دامنه نمرات در این پرسشنامه بین ۱۲ الی ۶۰ است و نمرات بیشتر نشان دهنده خودشناسی انسجامی بیشتر است. روایی این پرسشنامه به روش سازه با محاسبه تحلیل عاملی اکتشافی بررسی شد و سه عامل خودآگاهی تاملی، خودآگاهی تجربی و یکپارچه کردن تجارب گذشته و حال برای ایجاد آینده مطلوب شناسایی شد که در مجموع ۴۹ درصد واریانس را تبیین کردند. قربانی و همکاران (۲۰۰۸) برای این ابزار ضرایب آلفای کرونباخ را در دامنه‌ای از ۰/۸۴ تا ۰/۹۰ و روایی این ابزار را با استفاده از همبستگی خرده‌مقیاس‌ها را برابر با ۰/۸۴ گزارش کردند. در مطالعه حاضر همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ محاسبه شد.

پرسشنامه اظهارات مربوط به خودآسیبی (ISAS):^۶ این پرسشنامه توسط کلونسکی و گلن^۷ (۲۰۰۹) با ۲ بخش رفتاری و کارکردی طراحی شده است. بخش رفتاری شامل ۷ گویه است. بخش کارکردی شامل ۳۹ گویه و دو عامل کارکردهای درون فردی و بین فردی است که در یک طیف لیکرت ۳ گزینه‌ای از کاملاً غیرمرتبط=۰، تاحدی مرتبط=۱ و کاملاً مرتبط=۲ مورد ارزیابی قرار می‌دهد. بخش کارکردی را می‌توان در تحلیل استنباطی و آماری قرار داد که نمرات آن در دامنه صفر الی ۷۸ قرار دارد و نمرات بیشتر نشان دهنده رفتارهای خودآسیب رسان بیشتر است. کلونسکی و گلن (۲۰۰۹) ضریب آلفای کرونباخ را برای کارکردهای درون فردی و کارکردهای بین فردی به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۷۵ گزارش کرده‌اند و روایی همزمان این پرسشنامه را با پرسشنامه افسردگی بک^۶ ۰/۶۶ گزارش نمودند که نشان دهنده روایی همگرا است. ضرغامی و همکاران (۲۰۲۰) برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۳ و همبستگی این ابزار را با مقیاس تکانشگر

1 Inter Personal Sensitivity Measure (IPSM)

2 Boyce & Parker

3 Eysenck Personality Inventory

4 Social Desirability Scale

5 Integrative Self-Knowledge Scale (ISKS)

6 Inventory of Statements About Self-Injury (ISAS)

7 Klonsky & Glenn

بارت برابر با ۰/۸۲ و مقیاس تحمل پریشانی سیمونز و گاهر برابر با ۰/۱۷- به عنوان شاخصی از روایی همزمان ابزار گزارش کردند. در مطالعه حاضر همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۲ محاسبه شد.

یافته ها

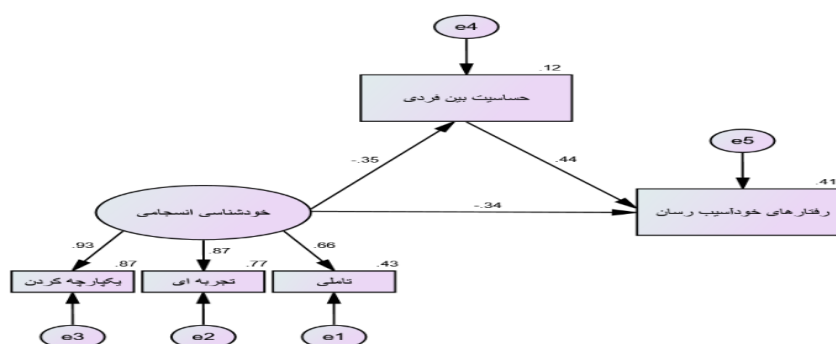
۴۱۹ نفر در این پژوهش حاضر مشارکت داشتند، بر اساس یافته‌های بدست آمده، از تعداد ۴۱۹ نفر، تعداد ۲۰۸ نفر (۵۰ درصد) دختر و ۲۱۱ نفر (۵۰ درصد) پسر بودند. بر اساس یافته‌های بدست آمده، از تعداد ۲۰۸ پاسخ‌دهنده دختر، ۵۷ فرد (۲۷ درصد) در گروه سنی ۱۶ سال، ۸۵ فرد (۴۱ درصد) در گروه سنی ۱۷ سال و ۶۶ فرد (۳۲ درصد) در گروه سنی ۱۸ سال و بالاتر بودند. همچنین از تعداد ۲۱۱ پاسخ‌دهنده پسر، ۶۲ فرد (۲۹ درصد) در گروه سنی ۱۶ سال، ۹۱ فرد (۴۳ درصد) در گروه سنی ۱۷ سال و ۵۸ فرد (۲۸ درصد) در گروه سنی ۱۸ سال و بالاتر بودند. میانگین و انحراف معیار سنی شرکت‌کنندگان در این پژوهش $17/12 \pm 3/34$ سال قرار داشت. در جدول ۱ شاخص‌های گرایش مرکزی و ضرایب همبستگی بین متغیرها ارائه شده است.

جدول ۱: یافته‌های توصیفی و ضرایب همبستگی بین متغیرها

متغیرها	رفتارهای خودآسیب‌رسان	خودشناسی انسجامی	حساسیت بین فردی
۱- رفتارهای خودآسیب‌رسان	۱		
۲- خودشناسی انسجامی	** ۰/۳۷ -	۱	
۳- حساسیت بین فردی	** ۰/۵۶	** ۰/۳۵ -	۱
میانگین	۱۷/۰۱	۳۳/۱۲	۸۸/۳۲
انحراف معیار	۱۹/۱۸	۹/۴۲	۲۲/۲۱
کجی	۱/۰۹	۰/۸۷	-۰/۱۷
کشیدگی	۰/۷۶	۰/۵۳	-۰/۴۹

نتایج جدول ۱ نشان داد که رفتارهای خودآسیب‌رسان با خودشناسی انسجامی ($-0/37$) رابطه منفی و با حساسیت بین فردی ($0/56$) رابطه مثبت و معنادار دارد؛ همچنین بین خودشناسی انسجامی و حساسیت بین فردی ($-0/35$) رابطه منفی و معنادار وجود دارد ($p < 0/05$). همچنین در جدول ۱ نشان داده شده است که همه شاخص‌های کجی و کشیدگی در محدوده استاندارد قرار دارند، که نشان دهنده نرمال بودن توزیع داده‌ها است؛ در واقع اگر کجی بین ۲- تا ۲+ و کشیدگی بین ۷- تا ۷+ باشد، توزیع داده‌ها نرمال در نظر گرفته می‌شوند و می‌توان از آزمون‌های پارامتری استفاده کرد. پیش از اجرای مدل معادلات ساختاری نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان دو پیش‌فرض استقلال خطاها و عدم هم‌خطی چندگانه بررسی شد، برای سنجش عدم هم‌خطی چندگانه از آزمون تورم واریانس (VIF) با در نظر گرفتن میزان تحمل داده‌ها استفاده شد که نتایج این آزمون (با توجه به اینکه همگی در شاخص تورم واریانس کمتر از عدد ۲ هستند) نشان داد ارتباط بین متغیرهای پیش‌بین و میانجی هم‌خطی چندگانه نیست و شرایط برای استفاده از مدلیابی معادلات ساختاری فراهم است. همچنین اگر آماره دوربین واتسون بین ۱/۵ تا ۲/۵ باشد، استقلال خطاها محقق شده است در مدل حاضر ۱/۹۳ محاسبه شده که نشان دهنده استقلال خطاها می‌باشد. با توجه به برقراری پیش‌فرض‌ها امکان اجرای آزمون‌های وابسته به رگرسیون همچون مدلیابی معادلات ساختاری وجود دارد.

نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب رسان در نوجوانان
The mediating role of interpersonal sensitivity in the relationship between integrative self-knowledge and self-injurious ...

شکل ۱: مدل مفهومی پژوهش

نتایج ضرایب مسیر در شکل ۱ بیانگر این است که خودشناسی انسجامی به صورت مستقیم و با نقش میانجی حساسیت بین فردی در مجموع ۴۱ درصد از واریانس رفتارهای خودآسیب رسان را پیش بینی می کنند.

جدول ۲: ضرایب مسیر مستقیم و معناداری مسیرهای مدل

متغیر برونداد ← متغیر درونداد	ضریب استاندارد	خطای استاندارد	مقدار t	حد پایین	حد بالا	سطح معناداری
خودشناسی انسجامی ← رفتارهای خودآسیب رسان	-۰/۳۴	۰/۰۳	-۷/۱۵	-۰/۳۹	-۰/۲۸	۰/۰۱
حساسیت بین فردی ← رفتارهای خودآسیب رسان	۰/۴۴	۰/۰۴	۱۰/۸۲	۰/۳۸	۰/۴۹	۰/۰۱
خودشناسی انسجامی ← حساسیت بین فردی	-۰/۳۵	۰/۰۵	-۶/۶۸	-۰/۴۳	-۰/۲۵	۰/۰۱

نتایج نشان داد که اثر مستقیم خودشناسی انسجامی بر رفتارهای خودآسیب رسان ($\beta = -0.34$) به طور منفی معنادار بود؛ در مقابل حساسیت بین فردی به طور مثبت بر رفتارهای خودآسیب رسان ($\beta = 0.44$) اثر مستقیم داشت. همچنین نتایج نشان داد که خودشناسی انسجامی به طور منفی بر حساسیت بین فردی ($\beta = -0.35$) اثر مستقیم داشت ($P < 0.05$). در ادامه، نتایج تحلیل میانجی در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب رسان

برونداد ← میانجی ← درونداد	ضریب بتا	خطای معیار	حد پایین	حد بالا	معناداری
خودشناسی انسجامی ← حساسیت بین فردی ← رفتارهای خودآسیب رسان	-۰/۱۵	۰/۰۳	-۰/۲۰	-۰/۱۲	۰/۰۱

نتایج آزمون بوت استرپ نشان داد که حساسیت بین فردی ($\beta = -0.15$) بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب رسان به طور معنادار نقش میانجی داشت ($P < 0.05$). در جدول ۴ شاخص های برازش ارائه شده است.

جدول ۴: شاخص های برازش حاصل از مدلیابی معادلات ساختاری

شاخص های برازش	CMIN	df	CMIN/DF	CFI	GFI	AGFI	TLI	IFI	NFI	RMSEA
مدل پژوهش	۱۰/۳۶	۴	۲/۵۹	۰/۹۴	۰/۹۵	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۲	۰/۰۷
معیار تصمیم	$P > 0.05$	-	< ۵	> ۰/۹	> ۰/۹	> ۰/۹	> ۰/۹	> ۰/۹	> ۰/۹	< ۰/۰۸

نتایج جدول ۴ نشان داد، شاخص های برازندگی حاصل از مدلیابی معادلات ساختاری مدل مفهومی پژوهش از برازش مطلوب مدل پژوهشی با داده های گردآوری شده حمایت می کنند ($\chi^2/df = 2/59$ ، $CFI = 0.94$ ، $GFI = 0.93$ ، $AGFI = 0.93$ ، $TLI = 0.93$ ، $IFI = 0.93$ ، $NFI = 0.92$ و $RMSEA = 0.07$)، بر این اساس می توان گفت که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار است.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تعیین نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان انجام شد. یافته اول نشان داد که خودشناسی انسجامی با رفتارهای خودآسیب‌رسان رابطه منفی داشت، در واقع خودشناسی انسجامی یک عامل محافظت کننده در برابر رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان است. این یافته با تحقیقات چیونگ و همکاران (۲۰۲۴)؛ شالساویلا و همکاران (۲۰۲۳)؛ بوکاگنو و هولی (۲۰۲۳) و آفتاب و شمس (۲۰۲۰) همسو بود. کارکرد محافظتی درک یکپارچه از خود در برابر رفتارهای خودآسیب‌رسان را می‌توان با مفهوم خودشناسی انسجامی تبیین کرد. این مفهوم شامل درک عمیق و پذیرفتن ارزش‌ها، احساسات، قابلیت‌ها، محدودیت‌ها و رویدادهای زندگی فرد است که در ترکیب عناصر مختلف از خود در یک تصویر ثابت از خود به اوج می‌رسد. خودشناسی انسجامی شامل پذیرش خود و مهربانی با خود است (چیونگ و همکاران، ۲۰۲۴). افرادی که دارای خودآگاهی کامل و پذیرش خود هستند، تمایل کمتری به مشارکت در خودآزاری دارند، زیرا احتمال بیشتری دارد که مکانیسم‌های مقابله‌ای و رویکردهای سالم‌تری برای مدیریت استرس و احساسات نامطلوب داشته باشند. افرادی که خودشناسی انسجامی بالایی دارند نیز معمولاً مهارت‌های تنظیم هیجانی پیشرفته‌تری از خود نشان می‌دهند (شالساویلا و همکاران، ۲۰۲۳). خودشناسی انسجامی به احساس قوی هویت و عزت نفس کمک می‌کند. افرادی که درک روشن و مثبتی از شخصیت خود دارند، کمتر درگیر رفتارهای خودآسیب‌رسان هستند، زیرا پایه قوی‌تری از ارزش و احترام به خود دارند.

یافته دوم نشان داد که حساسیت بین فردی با رفتارهای خودآسیب‌رسان رابطه مثبت دارد؛ در واقع حساسیت بین فردی یک عامل خطر مهم در اقدام به رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان است. این یافته با پژوهش‌های یو و همکاران (۲۰۲۴)، پولسکاوی و همکاران (۲۰۲۳) و کوسنز و همکاران (۲۰۱۹) همسو بود؛ برای این یافته می‌توان تبیین‌های متفاوتی ارائه نمود؛ به‌طور نمونه سطوح بالاتر حساسیت بین فردی اغلب با افزایش علائم آسیب‌شناسی روانی مرتبط است که می‌تواند پریشانی روانی را تشدید کند. این ناراحتی ممکن است افراد را به سمت رفتارهای خودآسیب‌رسان به عنوان روش مقابله سوق دهد. تعارض بین فردی پیش‌بینی کننده قابل توجهی برای خود آسیبی است. افرادی که حساسیت بین فردی بالایی دارند ممکن است بیشتر تحت تأثیر تعارضات در روابط خود قرار گیرند که منجر به تشدید ناراحتی عاطفی و افزایش احتمال درگیر شدن در خودآزاری می‌شود (پولسکاوی و همکاران، ۲۰۲۳)؛ لذا افراد در روزهایی که سطوح بالایی از تعارض بین فردی را تجربه می‌کنند بیشتر احتمال دارد به خود آسیب بزنند؛ همچنین حساسیت بین فردی می‌تواند بر نحوه تنظیم هیجان افراد تأثیر بگذارد. کسانی که بسیار حساس هستند ممکن است برای مدیریت موثر هیجان‌های منفی تلاش کنند که منجر به راهبردهای مقابله‌ای ناسازگار مانند آسیب رساندن به خود می‌شود. این رفتار می‌تواند به عنوان یک تسکین موقت از درد عاطفی عمل کند و چرخه آسیب به خود را تقویت کند (کوسنز و همکاران، ۲۰۱۹).

یافته سوم نشان داد که خودشناسی انسجامی بر حساسیت بین فردی اثر منفی دارد؛ در واقع خودشناسی انسجامی یک عامل مهم در کاهش حساسیت بین فردی است؛ این یافته با پژوهش‌های رمضانی و نوری مقدم (۲۰۲۴)، قربانی و همکاران (۲۰۱۴) و شودا و مک‌کانیل (۲۰۲۳) همسو بود. در تبیین می‌توان گفت خودشناسی انسجامی، حساسیت بین فردی را کاهش می‌دهد، زیرا وقتی افراد درک و پذیرش جامعی از خود، از جمله ارزش‌ها، احساسات، نقاط قوت، ضعف‌ها و تجربیات زندگی خود داشته باشند، احتمال کمتری دارد که نسبت به بازخوردهای بیرونی یا رفتارهای افراد بیش از حد حساس یا واکنش نشان دهند. این خودآگاهی و پذیرش خود منجر به احساس پایداری از خود می‌شود و نیاز به اعتبارسنجی از منابع خارجی را کاهش می‌دهد و افراد را کمتر در برابر انتقاد یا تعاملات منفی آسیب‌پذیر می‌کند. در نتیجه، افراد دارای خودشناسی یکپارچه برای حفظ مرزهای سالم، مقابله موثرتر با چالش‌های بین فردی، و هدایت روابط با انعطاف‌پذیری عاطفی و صحت بیشتر، مجهزتر هستند (رمضانی و نوری مقدم، ۲۰۲۴). همچنین خودشناسی انسجامی اغلب شامل احساس روشنی از هدف، ارزش‌ها و معنای زندگی است. داشتن یک احساس قوی از هویت و جهت می‌تواند احساس ثبات و رضایت را در افراد ایجاد کند که می‌تواند در برابر آسیب‌های روابط بین فردی محافظت کند. افرادی که دارای خودشناسی انسجامی هستند، در هنگام مواجهه با چالش‌های بین فردی بیشتر به دنبال حل مسئله هستند؛ در نتیجه باعث می‌شود که مشکلات کمتری در روابط بین فردی تجربه کنند (وزنیک^۱ و همکاران، ۲۰۲۴).

نقش میانجی حساسیت بین فردی در رابطه بین خودشناسی انسجامی و رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان
The mediating role of interpersonal sensitivity in the relationship between integrative self-knowledge and self-injurious ...

یافته نهایی نشان داد که حساسیت بین فردی بین خودشناسی انسجامی و خودآسیب‌رسان نقش میانجی داشت؛ در واقع خودشناسی انسجامی می‌تواند به واسطه کاهش حساسیت بین فردی منجر به کاهش رفتارهای خودآسیب‌رسان در نوجوانان گردد؛ این یافته با پژوهش‌های چیونگ و همکاران (۲۰۲۴)، یو و همکاران (۲۰۲۴)، رضانی و نوری مقدم (۲۰۲۴) و شالسیلا و همکاران (۲۰۲۳) همسو است. در تبیین می‌توان گفت حساسیت بین فردی بالا اغلب با شرم اجتماعی مرتبط است، جایی که افراد ممکن است از ارزیابی منفی دیگران بترسند. این ترس می‌تواند احساس بی‌کفایتی یا پریشانی را تشدید کند و به مکانیسم‌های مقابله‌ای ناسازگار، از جمله آسیب رساندن به خود منجر شود (هالیکا-ماسلوسکا^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). حساسیت بین فردی با علائم آسیب‌شناسی روانی مختلفی مانند افسردگی و اضطراب همراه است. این علائم می‌توانند خودآگاهی را پیچیده‌تر کنند و افراد را به انجام رفتارهای آسیب‌رسان به خود به عنوان ابزاری برای مقابله با احساسات طاقت‌فرسا یا فشارهای اجتماعی سوق دهند (یاو^۲ و همکاران، ۲۰۲۳). در تلاش برای مدیریت این پریشانی، افراد ممکن است به رفتارهای خودآسیب‌رسان به عنوان یک راهبرد مقابله‌ای ناسازگار متوسل شوند. رفتارهای خودآسیب‌رسان می‌تواند راهی برای بیان آشفتگی درونی یا به دست آوردن حس کنترل بر تجربیات عاطفی آنها باشد (چن^۳ و همکاران، ۲۰۲۵).

در مجموع، یافته‌ها نشان داد که خودشناسی انسجامی به صورت مستقیم و به واسطه حساسیت بین فردی بر رفتارهای خودآسیب‌رسان اثر داشت. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که خودشناسی انسجامی با تأثیر بر تجربه حساسیت بین فردی، به‌طور غیرمستقیم بر رفتارهای خودآسیب‌رسان تأثیر می‌گذارد. این امر نقش حیاتی خودآگاهی و درک خود را در شکل دادن به بهزیستی هیجانی افراد و تأثیر بالقوه آن بر رفتارهای مضر مانند رفتارهای خودآسیب‌رسان را برجسته می‌کند. با شناخت پیوند بین خودشناسی انسجامی، حساسیت بین فردی و رفتارهای خودآسیب‌رسان، مداخلات متمرکز بر افزایش خودشناسی و بهبود مهارت‌های مقابله‌ای سالم می‌تواند در پیشگیری از رفتارهای خودآسیب‌رسان ارزشمند باشد. در این مطالعه چندین محدودیت مهم وجود دارد؛ نمونه‌گیری در این مطالعه به‌شیوه در دسترس انجام شد؛ در روش‌های نمونه‌گیری غیرتصادفی این امکان وجود دارد که نمونه جمع‌آوری شده، معرف جامعه نباشند. همچنین در این مطالعه سابقه روان پزشکی نوجوانان، وضعیت رفتارهای پرخطر در خانواده و سابقه خانوادگی در اعتیاد، طلاق و خشونت مورد بررسی قرار نگرفت. همچنین در این مطالعه فراوانی رفتارهای خودآسیب‌رسان مورد توجه نبود. پیشنهاد می‌شود که همه این محدودیت‌ها در مطالعات آینده با توجه به اتخاذ روش‌های نمونه‌گیری تصادفی، کنترل سوابق روان پزشکی نوجوانان و سوابق خانواده آن‌ها در زمینه رفتارهای پرخطر کنترل شود. در زمینه کاربردی اجرای مداخلات درمانی با هدف بهبود خودشناسی و کاهش حساسیت بین فردی در مدارس پیشنهاد می‌شود.

منابع

- عباسی راد، الف، بهرامی هیدجی، م.، تاجری، ب.، محمدی شیرمحله، ف.، و رنجبری پور، ط. (۱۴۰۲). اثربخشی طرحواره درمانی مبتنی بر مدل ذهنیت مدار بر بدتنظیمی هیجانی و خودشناسی انسجامی در نوجوانان بزهکار خود آسیب‌رسان. *رویش روان شناسی*، ۱۲ (۷)، ۹۳-۱۰۲.
- <http://frooyesh.ir/article-1-4531-fa.html>
- غلامعلی لواسانی، م.، میرحسینی، ف. الف.، مطهری نسب، ز.، و رامش، س. (۱۳۹۸). نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی در رابطه بین نیازهای بنیادین روانشناختی و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در نوجوانان. *رویش روان شناسی*، ۸ (۸)، ۱-۸. <http://frooyesh.ir/article-1-1164-fa.html>
- Abbasi, M., Ghorbani, N., Imani, A. H., & Tahbaz Hoseinzadeh, S. (2021). Exploring the mediating role of integrative self-knowledge in the relationship between mindfulness and well-being in the context of a mindfulness-based stress reduction program. *International Journal of Psychology*, 56(2), 249-256. <https://doi.org/10.1002/ijop.12705>
- Abbasi-Ghahramanloo, A., Khodadoust, B., Adham, D., Gholami, A., Farokhi, R., Maghsodlou-Nejad, V., & Afrashteh, S. (2024). Non-suicidal self-injury and its risk factors among Iranian high school and university students. *Frontiers in Psychiatry*, 15, 1425411. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11524968/>
- Aftab, R., & Shams, A. (2020). Relationship between integrated self-knowledge and resilience with anxiety of being infected by COVID-19: The mediating role of intolerance of ambiguity, worry, and physical activity. *Sport Psychology Studies*, 9(32), 201-226. https://spsyj.ssrc.ac.ir/article_2190.html?lang=en
- Bocchagn, C., & Hooley, J. M. (2023). Emotion regulation strategy choices following aversive self-awareness in people with nonsuicidal self-injury or indirect self-injury. *Journal of Emotion and Psychopathology*, 1(1), 8-22. <https://emotionandpsychopathology.org/journal/article/view/3>

1 Halicka-Maslowska

2 Yao

3 Chen

- Bosacki, S., Sitnik, V., Pissoto Moreira, F., & Talwar, V. (2022). Emotion recognition, self-knowledge, and perceptions of leisure time activities in emerging adolescents: A longitudinal study. *European Journal of Developmental Psychology*, 19(5), 654-678. <https://doi.org/10.1080/17405629.2021.1937993>
- Boyce, P., & Parker, G. (1989). Development of a scale to measure interpersonal sensitivity. *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, 23(3), 341-351. <https://doi.org/10.1177/000486748902300320>
- Chen, J., Xiong, Y., Yang, L., Liang, Y., & Ren, P. (2025). Bullying victimization and self-harm in adolescents: The roles of emotion regulation and bullying peer norms. *Child Abuse & Neglect*, 160, 107199. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2024.107199>
- Cheung, J. C., Sorgi-Wilson, K. M., Ciesinski, N. K., & McCloskey, M. S. (2024). Examining the relationship between subtypes of rumination and non-suicidal self-injury: A meta-analytic review. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 54(3), 528-555. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/sltb.13051>
- Cosenza, M., Ciccirelli, M., & Nigro, G. (2019). The steamy mirror of adolescent gamblers: Mentalization, impulsivity, and time horizon. *Addictive Behaviors*, 89, 156-162. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2018.10.002>
- Ferreira, I. M. F., Barletta, J. B., Mansur-Alves, M., & Neufeld, C. B. (2022). From Self-Knowledge to Self-Concept: Review on Constructs and Instruments for Children and Adolescents. *Psicologia em Estudo*, 27, e49076. <https://doi.org/10.4025/psicoestud.v27i0.49076>
- Ghorbani, N., Watson, P. J., & Hargis, M. B. (2008). Integrative Self-Knowledge Scale: Correlations and incremental validity of a cross-cultural measure developed in Iran and the United States. *The Journal of Psychology*, 142(4), 395-412. <https://doi.org/10.3200/JRPL.142.4.395-412>
- Ghorbani, N., Watson, P. J., Lotfi, S., & Chen, Z. (2014). Moral affects, empathy, and integrative self-knowledge in Iran. *Imagination, Cognition and Personality*, 34(1), 39-56. <https://doi.org/10.2190/IC.34.1.d>
- Hajifathali, F., Ghorbani, N., & Rostami, R. (2021). The relationship between integrative self-knowledge, mindfulness, self-control, and mental health parameters. *Propósitos y representaciones*, 9(2), 40. <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8108802>
- Halicka-Masłowska, J., Szewczuk-Bogusławska, M., Rymaszewska, J., Adamska, A., & Misiak, B. (2021). From emotional intelligence to self-injuries: a path analysis in adolescents with conduct disorder. *Frontiers in psychiatry*, 11, 556278. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2020.556278>
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications. <https://psycnet.apa.org/record/2010-18801-0000>
- Klonsky, E. D., & Glenn, C. R. (2009). Assessing the functions of non-suicidal self-injury: Psychometric properties of the Inventory of Statements About Self-injury (ISAS). *Journal of psychopathology and behavioral assessment*, 31, 215-219. <https://doi.org/10.1007/s10862-008-9107-z>
- Marin, S., Hajizadeh, M., Sahebihagh, M. H., Nemati, H., Ataeiasl, M., Anbarlouei, M., ... & Mohammadpoorasl, A. (2020). Epidemiology and determinants of self-injury among high school students in Iran: a longitudinal study. *Psychiatric quarterly*, 91(4), 1407-1413. <https://doi.org/10.1007/s11126-020-09764-z>
- Millon, E. M., Alqueza, K. L., Kamath, R. A., Marsh, R., Pagliaccio, D., Blumberg, H. P., ... & Auerbach, R. P. (2024). Non-suicidal self-injurious thoughts and behaviors among adolescent inpatients. *Child Psychiatry & Human Development*, 55(1), 48-59. <https://doi.org/10.1007/s10578-022-01380-1>
- Mohammadian, Y., Mahaki, B., Lavasani, F. F., Dehghani, M., & Vahid, M. A. (2017). The psychometric properties of the Persian version of interpersonal sensitivity measure. *Journal of Research in Medical Sciences*, 22(1), 10. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC5361440/>
- Polskaya, N. A., Basova, A. Y., Razvaliaeva, A. Y., Yakubovskaya, D. K., Vlasova, N. V., & Abramova, A. A. (2023). Non-suicidal self-injuries and suicide risk in adolescent girls with eating disorders: associations with weight control, body mass index, and interpersonal sensitivity. *Consortium Psychiatricum*, 4(2), 65. <https://doi.org/10.17816/CP6803>
- Ramezani, E., & Nourimoghadam, S. (2024). Suicidal Tendency and Impulsivity and Integrative Self-knowledge Among the Adult Population. *International Journal of High Risk Behaviors and Addiction*, 13(1), 1-17. <https://doi.org/10.5812/ijhrba-137037>
- Ramezani, E., & Nourimoghadam, S. (2024). Suicidal Tendency and Impulsivity and Integrative Self-knowledge Among the Adult Population. *International Journal of High Risk Behaviors and Addiction*, 13(1), e137037. <https://doi.org/10.5812/ijhrba-137037>
- Shalsabilla, R. C. P., Pratikto, H., & Aristawati, A. R. (2023). Self injury pada dewasa awal: Bagaimana peranan self awareness?. *INNER: Journal of Psychological Research*, 2(4), 764-771. <https://aksiologi.org/index.php/inner/article/view/809>
- Shoda, T. M., & McConnell, A. R. (2023). Interpersonal sensitivity and self-knowledge: Those chronic for trustworthiness are more accurate at detecting it in others. *Journal of Experimental Social Psychology*, 49(3), 440-443. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.12.011>
- Topalalioglu, S. (2025). Role of Interpersonal Sensitivity and Cognitive Distortions in the Development of Psychopathologies. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 17(2), 261-271. <https://dergipark.org.tr/en/pub/pgy/issue/88518/1484640>
- Williams, A. J., Jones, C., Arcelus, J., Townsend, E., Lazaridou, A., & Michail, M. (2021). A systematic review and meta-analysis of victimisation and mental health prevalence among LGBTQ+ young people with experiences of self-harm and suicide. *PloS one*, 16(1), e0245268. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0245268>

- Woźniak, M. (2024). How to grow a self: development of self-representation in the Bayesian brain. *Frontiers in Human Neuroscience*, 18, 1441931. <https://doi.org/10.3389/fnhum.2024.1441931>
- Yao, Z., Pang, L., Xie, J., Shi, S., & Ouyang, M. (2023). The relationship between social anxiety and self-injury of junior high school students: mediation by intolerance of uncertainty and moderation by self-esteem. *Frontiers in public health*, 11, 1046729. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10034106/>
- Zarghami, M., Babakhanian, M., Asgarabad, M. H., Ghazanfanpour, M., Akrami, F. S., Nazeri, N., ... & Molavi, N. (2020). Psychometric properties of the inventory of statements about self-injury (ISAS) in Iranian opioid and alcohol abusers. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 14(4), e88494. <https://doi.org/10.5812/ijpbs.88494>
- Zhou, L., Cai, E., Thitinan, C., Khunanan, S., Wu, Y., & Liu, G. (2024). Explaining the relation between perceived social support and psychological well-being among chinese nursing students: A serial multiple mediator model involving integrative self-knowledge and self-integrity. *Psychological Reports*, 127(2), 594-619. <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/00332941221127625>